

Vlastní datové typy

IB111 ZÁKLADY PROGRAMOVÁNÍ

Tomáš Vojnar (na základě slajdů Nikoly Beneše)

31. října 2025

Vlastní datové typy

Udržování dat pohromadě

- Příklad – chceme uchovávat záznamy o knihách:
 - název knihy, autor, ISBN apod.

Jak reprezentovat?

- **Ntice** (tuples):
 - nepojmenované složky, neměnné (až na hodnoty jejich složek v podobě měnitelných objektů jako např. seznamy).
- **Seznamy**:
 - měnitelné, nepojmenované (je název první nebo autor první?),
 - nevhodné pro položky různých typů (jak otypovat?).
- **Slovníky**:
 - měnitelné, pojmenované, nevhodné pro položky různých typů,
 - nelze spoléhat na to, že je zachována určitá struktura a připravit si operace spoléhající na tuto strukturu.

Jde to i jinak?

Schovávání škaredých detailů

- Příklad – vzpomeňte si na dvojrozměrné matice:
 - reprezentovány pomocí seznamu seznamů,
 - nepěkný způsob zjišťování velikosti matice,
 - problematické udržování konzistence.

Co bychom chtěli?

- Spolu s maticí si udržovat informace o její velikosti.
- Mít něco, co kontroluje přístupy do matice.

Vlastní datové struktury

- Co kdybychom chtěli mít nějakou vlastní datovou strukturu?
- Např. zřetězený seznam, nějaký druh stromové struktury, ...

Vlastní specializované operace – metody

- Už jsme viděli u seznamů, slovníků apod.

```
s = [7, 14, 42, 0]
s.append(9)
```

```
d = {"a": 1, "b": 2}
c = d.get("c")
```

- Co znamenají, jak se liší od volání funkcí?

Součinové typy $A \times B$

- Hodnota má 2 složky: jedna je typu A , druhá typu B .
 - Podobně pro součin více typů.
- V Pythonu: ntice, *jednoduché třídy* (uvidíme za chvíli).
- Jiné jazyky: ntice, záznamy (**record**, **struct**),
v Haskellu typové konstruktory s více parametry.
- *Reprezentuje kartézský součin množin hodnot.*

Součtové typy $A + B$

- Hodnota je buď typu A nebo typu B .
 - Podobně pro součet více typů.
- V Pythonu: *typové anotace s /* (další slajd).
- Jiné jazyky: (tagged) union, variant,
v Haskellu datové typy s více typovými konstruktory.
- *(Disjunktní) sjednocení.*

budeme používat
až od 9. kapitoly

X | Y

- Buď hodnota typu X nebo typu Y.
- Klasické sjednocení, ne disjunktní (rozdíl proti jiným jazykům).
- Možno i více typů: X | Y | Z apod.

Zjištění skutečného typu

- Predikát `isinstance(výraz, typ)`.

Použití s ‘mypy’

- Podobně jako u X | None, mypy umí odvodit typ hodnoty uvnitř větví příkazu `if` a za příkazem `assert` –
 - při použití `isinstance`.

Záznamy, struktury

- Datový typ složený z více pojmenovaných položek.
- Typicky fixní počet.
- Deklarované typy – mohou se u různých položek lišit.
- C: **struct**.
- Pascal: **record**.

Třídy

- Rozšíření struktur.
- Kombinují data a funkce (metody).
- C++, Java, Python, ...: **class**.
- Mnohem komplikovanější, než si ukážeme:
 - dědičnost, virtuální volání (realizace polymorfismu), ...

Vlastní datové typy v Pythonu

Pozor!

- Toto není objektově orientované programování (OOP).
- OOP je *podstatně* složitější.
- Zde používáme třídy jen *velmi jednoduchým* způsobem,
 - náhrada za záznamy (struktury).

Objekty vlastních datových typů (tříd) se skládají z **atributů**.

- Něco jako položky ntice, ale
 - jsou pojmenované,
 - dá se do nich přiřadit – *vnitřní přiřazení*.
- Chovají se podobně jako proměnné, resp. položky seznamů.
- Přístup k atributu pomocí tečky: `výraz.jméno_atributu`,
 - výraz se musí vyhodnotit na objekt správného typu (typicky proměnná).

Vlastní datové typy v Pythonu

Třídy – definice nového typu.

```
class JménoTypu:  
    """Dokumentace třídy."""  
  
    def __init__(self, formální parametry, ...) -> None:  
        # inicializace  
  
        # definice metod  
  
    def metoda(self, formální parametry, ...) -> typ:  
        # tělo metody  
  
    # ...
```

Inicializační funkce `__init__`

- Povinný formální parametr `self`, příp. další form. parametry.
 - `self` odkazuje na právě vznikající objekt.
- Cílem inicializace je *vytvořit atributy* (pomocí přiřazení).

Vytvoření objektu vlastního typu

- Jméno třídy se volá jako funkce.
- Skutečné parametry volání se sváží s dalšími formálními parametry `__init__`.

```
class Person:  
    def __init__(self, name: str, age: int):  
        self.name = name  
        self.age = age
```

```
homer = Person("Homer Simpson", 34)
```

Definice metody

- Funkce definovaná uvnitř třídy.
- Povinný formální parametr `self`, příp. další form. parametry.
 - `self` odkazuje na *aktuální objekt*.

Volání metody

- `výraz.jméno_metody(další skutečné parametry, ...)`.
- `výraz` se vyhodnotí na objekt,
 - typ objektu určí, ve které třídě se hledá `jméno_metody`,
 - objekt se předá v parametru `self`.

```
class Person:  
    def say_hello(self) -> None:  
        print(self.name, "says hello.")
```

```
homer.say_hello()
```

Čistá metoda

- Metoda, která je zároveň čistou funkcí.
- Nemá vedlejší efekty:
 - zejména ani nemodifikuje *aktuální objekt*.
- Při různých voláních se stejnými skutečnými parametry vrací stejné hodnoty,
 - se stejným aktuálním objektem ve stejném stavu.

Metoda-predikát

- Metoda, která je zároveň predikátem.
- Čistá metoda vracející **bool**.

Jméno třídy je typ.

- Dá se použít jako typová anotace
 - za definicí třídy,
 - v *těle* inicializační funkce a metod třídy.
- V hlavičkách metod nebo před definicí třídy musíme použít tzv. *dopřednou referenci na typ*:
 - jméno typu jako řetězec,
 - při použití | musí být jako řetězec celé sjednocení.

Typové anotace parametrů a návratových hodnot

- `self` nemusí mít typovou anotaci.
- `__init__` nemusí mít typovou anotaci návratové hodnoty,
 - ale je pak třeba mít alespoň jeden anotovaný parametr.

Knihovna

- Chceme si pamatovat seznam knih.
- Kniha má:
 - název,
 - autora,
 - ISBN.
- Načítání/ukládání dat z/do souborů – *pozdější přednáška*.

```
class Book:  
    def __init__(self,  
                 author: str, title: str, isbn: str):  
        self.author = author  
        self.title = title  
        self.isbn = isbn  
  
# this is how we create books:  
dune = Book("Frank Herbert", "Dune", "978-0441172719")  
temno = Book("Bohuslav Balcar & Petr Štěpánek",  
             "Teorie množin", "80-200-0470-X")
```

Databáze studentů a předmětů

- Chceme jednoduchou databázi předmětů a studentů.
- Student má:
 - UČO a
 - jméno.
- Předmět má:
 - kód a
 - seznam studentů.

```
class Student:  
    def __init__(self, uco: int, name: str):  
        self.uco = uco  
        self.name = name  
  
class Course:  
    def __init__(self, code: str):  
        self.code = code  
        self.students: list[Student] = []
```

```
class Course:  
    # ...  
    def add_student(self, student: Student) -> None:  
        self.students.append(student)  
  
    def get_student_names(self) -> list[str]:  
        names = []  
        for student in self.students:  
            names.append(student.name)  
        return names
```

```
jimmy = Student(555007, "James Bond")

ib111 = Course("IB111")

ib111.add_student(Student(555000, "Jan Novák"))
ib111.add_student(jimmy)
ib111.add_student(Student(999999, "Kryštof Harant"))
```

Matice

- Chceme uchovávat i jejich velikost.
- Chceme bezpečný přístup k prvkům.

```
class Matrix:  
    def __init__(self, rows: int, cols: int):  
        self.rows = rows  
        self.cols = cols  
        self.matrix = [[0 for j in range(self.cols)]  
                      for i in range(self.rows)]
```

```
class Matrix:  
    # ...  
    def check(self, row: int, col: int) -> None:  
        assert 0 <= row < self.rows  
        assert 0 <= col < self.cols  
  
    def get(self, row: int, col: int) -> int:  
        self.check(row, col)  
        return self.matrix[row][col]  
  
    def set(self, row: int, col: int,  
           value: int) -> None:  
        self.check(row, col)  
        self.matrix[row][col] = value
```

```
def matrix_mult(left: Matrix, right: Matrix) -> Matrix:
    assert left.cols == right.rows, \
        "Incompatible matrices."

    result = Matrix(left.rows, right.cols)
    for i in range(left.rows):
        for j in range(right.cols):
            for k in range(left.cols):
                result.set(i, j, result.get(i, j) +
                           left.get(i, k) *
                           right.get(k, j))

    return result
```

Jednosměrně zřetězený seznam


```
class Node:  
    def __init__(self, data: str):  
        self.data = data  
        self.next: Node | None = None
```

```
class LinkedList:
    def __init__(self) -> None:
        self.first: Node | None = None

    def add_to_beginning(self, data: str) -> None:
        node = Node(data)
        node.next = self.first
        self.first = node

    def delete_first(self) -> None:
        if self.first is not None:
            self.first = self.first.next
```

```
class LinkedList:  
    # ...  
    def to_list(self) -> list[str]:  
        result = []  
        node = self.first  
        while node is not None:  
            result.append(node.data)  
            node = node.next  
        return result  
  
my_ll = LinkedList()  
my_ll.add_to_beginning("Hello")  
my_ll.add_to_beginning("Ahoj")  
elems1 = my_ll.to_list()  
my_ll.delete_first()  
elems2 = my_ll.to_list()
```

Všimněte si

- Pomocí zřetězeného seznamu můžeme implementovat zásobník.
- Vlastně už ho skoro máme ve třídě `LinkedList`:
 - *push*: `add_to_beginning`.
 - *pop*: `delete_first` až na to, že nevrací hodnotu.
 - *top*, *empty*: snadno doplnitelné.

Zásobník (řetězců) pomocí zřetězeného seznamu.

```
class Stack:  
    def __init__(self) -> None:  
        self.top: Node | None = None  
  
    def push(self, data: str) -> None:  
        node = Node(data)  
        node.next = self.top  
        self.top = node  
  
    def pop(self) -> str:  
        assert self.top is not None  
        result = self.top.data  
        self.top = self.top.next  
        return result
```

Datový typ fronta

- Prvky v pořadí FIFO: *First In First Out*.
- Operace:
 - **vložení** (*enqueue*, někdy též *push*),
 - **odebrání** (*dequeue*, *pull* či *pop*),
 - náhled na **první prvek**,
 - test **prázdnosti**.
- Možné implementace?

Seznam s vkládáním na konec

- push: `q.append(...)`,
- pull: `q.pop(0)` –
 - lineární složitost (vůči délce fronty).

Seznam s vkládáním na začátek

- pull: `q.pop()`,
- push: `q.insert(0, ...)` –
 - lineární složitost (vůči délce fronty).

Jiné možnosti?

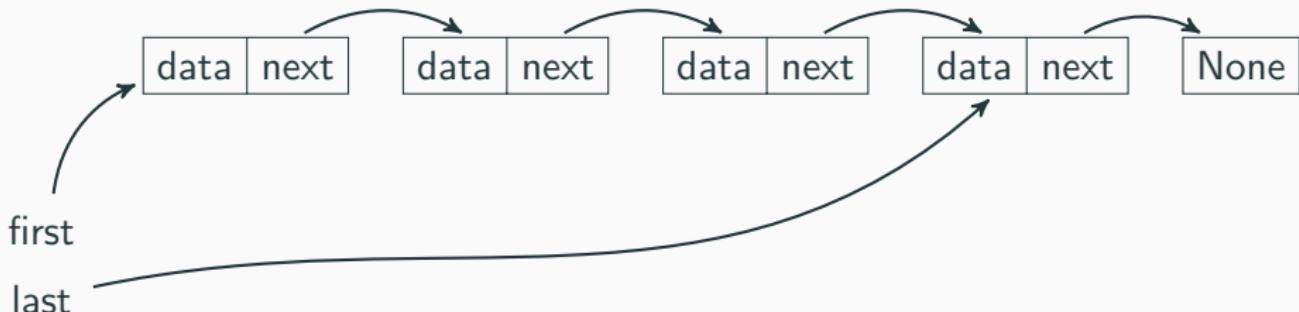
- Ideálně s konstantním vkládáním i odebíráním prvků z fronty.

Obousměrně zřetězený seznam

- Ano, snadné přidávání/odebírání na obou koncích, ale zbytečně komplikované.

Jednosměrně zřetězený seznam

- Umíme přidávat a odebírat prvky na začátku.
- Umíme přidávat prvky na konec –
 - když si budeme pamatovat odkaz na **poslední prvek**.


```
class Queue:  
    def __init__(self) -> None:  
        self.first: Node | None = None  
        self.last: Node | None = None  
  
    def push(self, data: str) -> None:  
        node = Node(data)  
        if self.last is None:  
            self.first = node  
        else:  
            self.last.next = node  
        self.last = node
```

Odebrání prvku z fronty

- Je toto řešení korektní? NE!

```
class Queue:  
    # ...  
  
    def pull(self) -> str:  
        assert self.first is not None  
        result = self.first.data  
        self.first = self.first.next  
        return result
```

Invariant

- V matematice: vlastnost struktury, která se nemění jejími transformacemi.

Invariant datové struktury

- Vlastnost *datové struktury*, která se nemění *voláními metod*,
 - tj. logická podmínka, která platí vždy mezi voláními metod.
 - (Nemusí platit uvnitř metod.)
- Součást vstupní i výstupní podmínky každé metody.
- Součást výstupní podmínky inicializační funkce `__init__`.

Jiné druhy invariantů (v pozdějších předmětech)

- **Invariant funkce:** součást vstupní i výstupní podmínky funkce.
- **Invariant cyklu:** platí při každém příchodu na hlavičku cyklu.

```
class Queue:  
    def __init__(self) -> None:  
        self.first: Node | None = None  
        self.last: Node | None = None
```

Jaký invariant má (mj.) mít náš typ Queue?

- „*first* je **None** právě tehdy, když *last* je **None**.“

Je to skutečně invariant?

- __init__: OK, po skončení je podmínka splněna.
- push: OK, když platí podmínka na začátku, platí i na konci.
- pull: NE!
 - Má-li fronta jen jeden uzel, skončíme v situaci, kdy *first* je **None**, ale *last* se odkazuje na původní uzel.

```
def pull(self) -> str:  
    assert self.first is not None  
    result = self.first.data  
    self.first = self.first.next  
    if self.first is None:  
        self.last = None  
    return result
```

Statické atributy

- Definovány přímo ve třídě.
- Patří samotné třídě, ne objektům.
- V tomto předmětu **nepoužíváme**.

```
class MyClass:  
    x = 0  
    def __init__(self, n):  
        self.y = n  
  
print(MyClass.x)      # 0  
my_object = MyClass(17)  
print(my_object.y)    # 17  
print(my_object.x)    # 0 (fskutečnosti MyClass.x)
```

V čem je problém?

```
class Student:  
    hobbies: list[str] = []  
    def __init__(self, name: str):  
        self.name = name  
    def add_hobby(self, hobby: str) -> None:  
        self.hobbies.append(hobby)  
  
mirek = Student("Mirek Dušín")  
mirek.add_hobby("pomáhání slabším")  
mirek.add_hobby("světový mír")  
  
bidlo = Student("Dlouhé Bidlo")  
bidlo.add_hobby("alkohol")  
  
print(mirek.hobbies)
```

Jaký je (mj.) rozdíl mezi běžnou funkcí a metodou objektu?

- V Pythonu nelze mít dvě funkce, které se jmenují stejně,
- ale různé objekty mohou mít stejně pojmenované metody.

```
class Dog:  
    def make_sound(self) -> None:  
        print("Whoof!")  
  
class SmallFurryAnimalFromAlphaCentauri:  
    def make_sound(self) -> None:  
        print("Qwxrq!")  
  
fido = Dog()  
fido.make_sound()  
frrq = SmallFurryAnimalFromAlphaCentauri()  
frrq.make_sound()
```